

373

restaven fets volats entre vuitges, sangutxats i altrets, la meitat dels més temeraris foren guelts bens esabetxats entre els rails; i els supervivents seguien volant d'arreu dels relleus podent capir fins al proxim estall cadavres al magatzem i nistre podia respirar una sortida de tubus ferroviars inventat ni els hi pessava una sola glòssada de whisky; inventat ni els hi havia equests detalls, ja no els he adquirit amb la meva pròpia experiència sinó amb l'experiència dels poes que havien viscut l'aventura sense deixar-hi la pell. Els anglesos colonitzadors del primer quart de segle no tenien la més mínima pretensió de formular el turisme. El prospecte era més aviat descobridor d'adhes pels què sentien com mereix una icta set d'aventures pels m. tot aranefós, si conseguíem travessar la meitat sud d'Africa on deu dies de tren, veuriem immenses selves, amples rius, riu amb nípopotams i cascades molt ràpides i riu del qual

374

~~holandesos~~
pels anglesos, francesos, belgues, quin soy no exp...
; també algum salvatge, el més lluny possible, està clar.
~~monstrosos~~.

monsieur Choffat marxa a Bruselles. M'estrenye ben
fort en els seus braços; em va dir que tornaria ~~tan~~
aviat, que em preparés a abandonar la vella Europa.
marxar cap a l'Africa.

(L'estimada Europe pensava (^{contradictoriament} com a amenaça anticipada.)

Vam passar una coll de dies. De l'ecrivain Choffat
no m'heve rebut cap carta ni un telegramme. No
hi agradava escriure; a Bruselles, segons veig rebé després
les coses no anaven tan drets com ell ~~o~~ hauria im-
aginat. Final - Fins la Tarda ho anava bé per a mi; però
la ~~avant~~ dormides de les classes de la universitat, fer el diari i ampliar
notes no teníe temps

sense ell, la meva existència seguiria amb poques variants. El matí el passava a la universitat de Siena, le tarda a la meva cuina d'Hommematte, on, generalment posava en net les notes preses en classe o pronunciava discursos en veu alta per a corregir i perfectar la meva fonètica. En absència de monsieur Choffat jo disposava d'una colla d'homes baladres. Vaig començar la novel·la que havia concebut a Münzen tres anys abans. L'escriuria en català. De ponentament la dedicava al pare Bo i escriuint sentia com si la hi expliqués. M'esmerçava en emprar un llenguatge ben pur, comesa un poc difícil perquè jo, llavors, parlava estudiava i fins pensava en francès. En un altre lloc d'aquestes memòries he correntat l'escrit: el tema d'aquesta obra que vaig començar amb gran

entusiasmante; va acabar ~~com~~ ^{com} fracs com moltes altres 5/6
cases meves, en fracs

Mentre monsieur Choffat era a Bruxelles, jo sola a Roma -
matxa Choffat era absent de la nostra llar, i hauria pogut cercar
de veure alguns dels meus amics de ~~l'òtora~~ ^{Federina (Pietrot)}; Joanne, els Nozdrivs,
però sentia una certa ~~aprensió~~ ^{ansiosa} de respondre a les obligades pre-
gutes que m'havien fet, respecte del meu matrimoni; i de la meva
família ~~polítiques~~ Choffat. S. Niclaeu s'Oliver hepuc estat en aquell
moment a Ginebra, segurament li hauria telefonat i
procurat passar una estona amb ell, Sabia que li podia
confiar molles ~~cases sobre~~ ^{es segrests de} cases sobre
la meva aventure matrimonial.
Ell m'hauria escollit; callet ^{en} Nivelan sempre collava
El silenci és una gran força. Jo no sabia per experièn-
cia. Tot el clar de la meva vida he callet més
(o, més ben dit, he passat en silenci allò que m'ha afectava)
que m'he pot embaixat. Tot. He sigut, he sobre callet

377

Amb ~~ella~~ ~~ella~~ m'hauria agradat d'analytzar i comentar el que la idiosincracia dels membres de la tribu Chiffel a la qual ~~era~~ des del mes de l'any vinti-i cinc pertanyie. En Nicolau m'hauria esvoltat amb un mig sonriure, intel·ligent; comprensin. La seva mirada d'ulls blaus, transparents, que la miopia feia inseparablement dolce, expressava tot allò que la paraula no expressava i en parlar, quan finalment ho faria, les seves escasses paraules confirmarien l'eloquència del silenci. (seu) En demonstrarien la seva comprensió de tots, de ~~que~~ cada un ~~resal~~ dels problemes([?]) que ja li hauria expost, i, finalment haurien rigut tots dos sense ~~que~~ la conversa hauria acabat en un sonriure mutu.

Sense ni lletres ni telegramma d'avis, monneur Choffat
es presenta a casa un cop al tard.

- Què? vaig fer després d'haver-lo besat amb alegria.
- Res, feu ell,
- Res?
- No anem al Congo.
- Per què?

Senzillament perquè havia d'anar-hi sense tu.

M'exigien que hi passés tot un any de prova abans no acceptessin de paper el ^{tesor} niatge de la nostra muller.

- Va fer un gest de fatiga.
- Demà t'ho explicare tot amb més calme.
- M'allargà un llibre: "Le mariage de Loti"
- Llegí aquesta novel·la i després dijous me que en pensava.

L'endemà monsieur Choffat es va vestir en ³⁷⁹
una esperadament,

- Me'n vaig corre-cuita a Ginebra ~~para el vespre~~ ~~dinar~~ ~~para el vespre~~
Vaig sospitar que li'n pessava alguma. Visiblement després
~~de la brada~~ les explicacions anades al corpo se'n van aixecar molt.
Així era l'única cosa que jo havia pogut declarar. Però
ja per fermeza que elegis aquella novel·la de Leti. Era
Era el primer cop que ~~me~~ m'oferia una "llibre", cosa tota de hui;
que extrañ! Potser entre les fulles hi havia alguna
confessió escrivida. Vaig començar a llegir la sortida
amb drets Res. Després em vaig posar a llegir la sense massa
interès. Estava ~~la~~ l'extranya conducta de monsieur Choffat:
(m'intrigaven la seva reserva, la seva primitiva
marxa a Ginebra.) Llegir "de mariage de Loli" pensant

en el Congo, en Bruselles en el caràcter del meu
 marit. No vaig anar a la universitat, em vaig em-
 passar tot el maridatge de dotz ^{d'una sentada.}
 i enamorada Rasha, ^{el seu} ~~que~~ ^{amb el} francès amb la poli-
 tètica em va entenquer ^{el cor} em va entenquer ales-
 hores. ^o Les descripcions de l'illa de Taití on passa l'acció
 de la novel·la, em van entusiasmar; Guina mera-
 lluna...

Quan la nit arribada, ve ~~desapareixor~~ Moïseu
 Choffat, jo encara ~~manegava~~ flotava en vapors poli-
 nesis, no era a somnis, era en un paraís
 lleny d'amarat de llum, de roses d'akuleles, de
 perfums de gantiniè salvàtice. La pobra Rasha
 pleava davant del meu cor l'absència dolorosa
 del seu ^{amant} ~~maius~~ francès,

En primere que em va demanar monsieur Choffat després del
bonacit, monsieur Choffat, després ~~de l'obligat~~ ^{de l'obligat} engagé:
bonacit em va engagé:

- Has llegit "Le mariage de Loti"?
- De la primera volta fins la darrera.
- Bonav! i que me'n dius?
- Es una novel·la d'amor entenidora.
- I res més?
- Ben escrita però banal . . .
- No et demano la critica literària de l'obra
- Dins que em demanes?
- Que penses del país?
- De l'illa de Taiti?
- De er illa si, sembla que és un autèntic para
des en la terra

El lirisme de monsieur Choffat em sobtava³⁸²,
mai no li havia dit comentar un paisatge ni en-
tusiasssen-se per una novel·la. L'esguardava sense
amb desconfiança, i veure amb qui estriabot em sor-
tia. A la fi va explotar.

- Hi anem.

- On anem?

- A ~~Tai~~^{Tai} - He firmat un contracte a París.

~~Va~~ amb un francès que ve muntar una central
elèctrica i telefònica a Papeete. En tornar de Brussel·les
em sentia ben desanimat pel meu fracàs em vaig
alevar a París amb l'intenció de passar-hi uns
hores. Vaig comprar deures i vaig llegir els anun-
cis d'oficament de col·locació. En llegir puc
cereaven un enginyer elèctric per a muntar una

nova central ^{termica} elèctrica, m'hi vaig presentar.

383

Es tracta d'un francès de ~~Tokio~~ Taïkí; immensament riu, sembla. Ens ~~hem~~ entendre entre fàcilment. Ell ja ha comprat unes dinamòf a Choisy-le-Roi. He d'anar el més aviat possible a derroquelles, a fer-les embalar...

Anavem a Taïkí; ja no hi havia trens. Deixaven l'estivada Europe, plegarem la nostra apardurament ^{robryellar} estafe d'Asnièresse. abandonavem França, oblidavem París amb la Sorbonne, el Luxemburg, montparnasse, montmartre...

Mentre monsieur Choffat treballava a Choisy-le-Roi per encàrrec de monsieur Martin, el seu nou amo, jo troava a Catalunya al

costat dels meus pares, passava un temps a
 Celella de la Costa ~~amb~~ amb la mare ^{la teta.} i la meva per-
 mama Celia a qui el metge havia receptat Bangs
 de mar. El pare ~~i la teta~~ venien de tant a desiana
 el pare venia a veure'ns. Enem & Fruix de la breu
 benaventuància d'estar plegats, ^{sols quatre} No aludiem mai la nostra
 propava separació. ~~que pensava enriül que~~ ^{a Amèrica} Els meus pobres
 pares no tenien sort amb els fills: dos morts, una
 molt delicada, l'única sana i forta sempre absenta.
 Prim a Barcelona quan els varen enveir a finora
 més tard a Mürren, & a Pinetova ^{a Amèrica} quan els varen
 a Barcelona: clavars ~~que~~ ^{que} passaven una part de
 l'estiu plegats a Celella, la amenaça d'aquella tremenda

separació; tot el pàrqu de la Terra entre nosaltres
 El pare ~~ja no~~^{cada dia} podia comptar ^{menys} amb la presència de la
 sorgantàrre. La sorgantàrre li ~~tan~~ fixava ~~per sempre~~
~~per més~~, Ara la veia en un clavíspel, ara la perdia
 en un altre clavíspel; tot a la capacitat del seu
 amor de pare; cura, tendresa, inquietuds, delers, il·lusions,
 esperances si havia fitat en la Mercede, la Mercede,
 tendre, afectuosa, malaltissa, adorava el pare, i pare
 ell, constituiria tot el seu gran amor davant la terra
 La sorgantàrre, convertida en subtil sis, ~~enviatge~~^{enviatge},
~~atòmica~~^{en} open viatgera brasatlàntica!
 d'emprendre ~~en~~ nits ~~que~~ s'allunyava més i més
 de Catalunya, ~~de~~ n'allunyava tant que si anava un peu
 més enllà ja seria un peu més encaixat, el pare

li costava de comprendre'm. Ell hauria volgut que
 jo sentís el que ell sentia: estava amal allò que ell
 Amava: un més geogràficament ^{redós però} grandios en els seus va-
 riats climes: ~~paisatges~~, un més perfectament: absolutament les
 formes ^{i captevador} en el seu contingut, l'enganyosa, sentimental
 formes: captevadora; superficial ~~que~~ a la seva llengua,
 amb la seva familiar amb els seus amics ^{un més} i d'en
 formos, amb la seva llengua pròpia, la història la seva ^{l'ideu}
 tots els èssers que ell coneixia: la seva cultura ^{l'ordre},
 el pare ^{les seves} tots els èssers amats, familiars ~~de casa~~ ^{homes},
 els seus parents, els seus amics, els amiguals, vagabunds inspiradors ^{de}
 jo tincera aquella harmonia del conjunt, nomes
 jo escapara al marc d'autrat del seu paradis ^{sentimental}
 i fore d'aquest marc, amb mi es perdria romania ^{la}
 com siluetes ~~abandonades~~ s'efuminades ^{sentimental}
 monsieur Choffat, Secessa, França.... ara, les illes del
 Pacífic tan llunyanes, tan volgudament ignorades
 per ell com si en realitat no existessin

El pare sofia tant en veure'm abocada a aquella ¹⁸⁷ aventura, que s'estimava més ignorar-la, és a dir, no parlar-ne, com si fos una malaltia greu amb pàell de mort; la qual cal evitar d'aleuir davant del malalt.

En l'endemig, monsieur Choffat, que tant menbra solia passar per a escriure cartes, me n'enviava dues o tres per setmana. Semblava molt enamorat de mi. Descriuria el seu enyorrament i reclamava la meva presència a Choisy-le-Roi. En unes lettres tendres i apassionades capaces d'estovar el cor de qualsevol dona sensible. I en parlava a les dones de casa i llavors ja no era un cor sans' quatre cors els que s'estoraven. Vam comprendre que el meu deuera marxar a reunir-me amb el meu marit. En separar-me d'aquells quatre ells que ~~tan~~ m'ostenien tant jo tenia la sensació de cometre un delicté, d'obeix a una

289 FB

més mena d'inexorable i dolorosa
fatalitat.

No vau parlar de l'incertintà del nostre
embarcament ^{a Marsella} ~~rum - a~~ Papeete. Vaig inventar una
pielosa mentida que ells van fer creure que creien:
Tornaria a Barcelona per la tardor.

Chosig - le - Boi no tenia per a mi les altres
atractions que les ruïnes del castell on va viure Ma-
demoiselle de Montpensier de qui no podia recordar
quina mena de paper havia representat ^{en la història de}
França, suposat que n'haqueva representat ^{en dues èpoques diferents}, que
tampoc n'estava segura. Yo tenia la idea que dues
duqueses de Montpensier s'havien significat per llur
virtut bel·licista, però no sabia si aquella mademoiselle
de Montpensier era una d'elles. Que Chosig - le - Boi
els montpensiers em recordava la bellesa ^{d'intèrieur} de memòria.

em podria la falta de memòria, o propensió de les edades
 viure a Choisy le Roi era igual que viure a París.
 La línia d'Orléans m'passava i de tres m'hi havia
 mes dels que em calien per anar; tornar de la
 capital en un brevíssim viatge. A París no hi coneixia
 ningú però ~~que molts del llogar amb els seus parades de cítrics~~, els riuets, les terrasses
 dels cafès eren prou amers per a ~~que milers esburgis sense~~
~~que molts de companyies haver de menor companyia.~~
 Família vaig arribar-me a Orléans amb ~~el~~ esperant
 de florar i molt el estey - vestre de Joana
 d'Arc. Només vaig veure el seu monument i la catedral
 el que ~~me~~ compensava ~~el~~ curt viatge, i visitar la catedral
 que ~~me~~ ^{por omplen} unitats per monseñor Martí, monseñor Chiffet, ^{que són} ^{hi} ~~que són~~
 anar una tarda a prendre el te amb el matrimoni
 Fabrichat ^{tatxa} amb qui havíem d'embarcar-nos a Marsella
 via Toulon. L'amable senyor jutgeva pertinent que
 abans d'embarcar junts a Marsella les dones en fessum aniquil obans de la llarga travessia

davant la qual, jadis en ell, havíem de passar moltes hores joves.

Quan vam entrar al gran soló de l' hotel, un hotel luxós del barri cinqué, Madame Martin encara no hi era.

Era ve rebre ell, molt amable. Vé excusar la seva malaltia
 dient que ~~era~~ ^{que} havia canviat el vestit, ~~perquè~~ ^{que} practicava ~~que~~ ^{que} ~~era~~ ^{que} ~~era~~ ^{que} ~~era~~ ^{que} ~~era~~ ^{que}
 vegades al dia. Monsieur Martin semblava complaure's en
~~comparar una colla de caps el dia~~. ~~Monsieur Martin~~
 fer-nos-ho saber

Éra un home de mitja edat, alt, ben plantat, de pell
 bruna, dents inseparables. Havia pres el deix un poc gan-
 - poler ~~era~~ ^{que} mestís de frances i de polinèsia-
 corer dels països tropicals. Parlava un francès correcció però
 d'errors, per ferid vocabulari. El veia que patia de l'ab-
 soni de la seva malaltia i qui sempre ammenava Madame

Martin. Finalment ella va entrar al saló amb un aire
 triomfal un poc provocant. Tots les converses cessaren. Dels
 Martin era molt més jove que el seu marit, vestida ^{d'una manera} elegant
~~estragon~~ vestosa, ~~mesma~~ ^{distinta} per a ésser realment distingida. Mentre

290

caminava sols endins, tots els ulls la seguien. Gustava sires de reina i potser allà en la seva illa llunyanera, una de les salvatges Marqueses, ho hauria estat en altres temps. Dora Martin era mestessa d'una marquesana descendent de caníbals i d'un noble oficial anglès. En el color de la seva pell, ~~d'un bru pallid~~, en el seu aspecte exòtic hi havia una barreja de noblesa salvatge, de noblesa angle-saxona. Del seu origen me'n van parlar un cop a les illes. A Paris jo no sabé envear res de Dora ^{Martin}. Només que era una criatura ~~malvina i dura~~ ^{extraordinària} de pell d'un bru pallid, els ~~seus~~ ulls blaus, la cabellera negra; llengada, els ~~seus~~ dents relatants de blancor formaven un conjunt la seva arrogància; l'ornament del seu vestit ^{el seu sentinel de les seves} joies hi afegien envear força atractiva. No es estrany que l'hom se li mirés i' ulls.

B 390

cominava salò encíss, tots els ulls la seguien. Pots
tava airs de reina i potser als en le seva illa llunyanera
una de les selvatges marqueses, ho hauria estat & en altres temps
Dora Martín era mestissa, filla d'una marquesana des-
cedent de canibals, d'un noble oficial anglès. En el color
de le seva pell, en el seu tipus exòtic ple de dignitat,
semporria. Hi havia ~~una~~ nobleza ~~de~~ ~~de prestigi~~ ~~ta~~ ~~una~~ ~~barreja~~ ~~de~~ ~~seus~~ ~~salvatge~~ ~~amb la~~
~~nous~~ ~~noble~~ ~~raig~~ ~~ciutat~~ ~~anglès~~ ~~zone~~. ~~de~~ ~~de~~
Del seu origen me'n van parlar un cop en illes. A Paris ja
d'una noble anglès. En conjunt Dora, amb le seu pell
no salia enverga res de Dora. Només que la seva pell
d'un bra pallid els seus abundant cabells negres, els seus ulls
blaus i les seves dents de canibal el seu capotany de reina
~~causava sensació~~ vestida a la francesa com no hi vestiria cap
de terra al món.

En va esguardar sense curiositat ni interès, fent
un esguard fred, un pè intumí o potser un esguard
de les illes del Sud ~~aberrant~~ ~~sensiblement enigmàtic~~. En va entençer
le son brummurant en un francès exòtic.

Al plaer
J'aim prendre a te mentre Dora parlava de verdots i de capelles, de bonics

i de galindaines
 No la vaig veure més fins el mateix dia del nostre embarcament a Marsella. Ni ella havia mostrat cap desig de tornar a trobar-me a París ni jo sentia cap desig de reviure. Monsieur Choffat em tenia al corrent del ~~resto~~ del seu malversador de Dora. Sembla que el noble Monsieur Martin ^{preocupat} estava seriósament ~~esperant~~. Feia alguns mesos que s'havien installat a París, ^{mentre ell} ~~monsieur Martin~~ s'ocupava de la seva futura central elèctrica, ^{Dora} ~~monsieur Martin~~ anava de mòdis a mòdis i encarregava més vestits i més capsells, ^{3. esclar.} també anava comprant ^{de sombreros en sombreys de sabates en sabates,} més sabates de les que podria portar la i començant a deixar més sabates més perjudicors, més capsells de cartró de pels més. tres o quatre capsells al dia. Monsieur Martin havia anat ^{estava} de Tahí amb molts centenars de uils frances però ja ~~solitar~~
~~a les araballes a la seva provisió~~ restaven. Estava seriósament clarament. Dora malversava tota aquella fortuna en guanions i galindaines i el noble i enemigual ^{perd} ~~no potava ni peilar!~~ de por de veure Dora ferroca. Monsieur Martin havia ~~demarat a Monsieur Choffat que~~ sollestat la ferme

392

de Choisy-le-Roi. Volia embarcar les dinamys, els accessoris el més aviat possible perquè tenís que en aquella cursa desesperada de despeses asebarir per dent bons i esquelles. Ya havia hegit de demanar un préstec a la banca del qual responsia amb les dades maquinària elèctrica comprada a Choisy-le-Roi, el qual, sobtadament, havia pegat al corruptal,

262
sequent

B76 393

Monsieur Choffat i jo vam ~~anar~~^{anar} ~~vers~~^{vers} ~~vers~~^{vers} a Arne -
massa, plegar el nostre apartament, tornar les claus al propietari.
Després vam anar a Ginebra a prendre comiat de la família.
Tot seguit ferem cap a Marsella on, ab ans d'embarcar.
~~—~~ ens hoaren d'immocular ns séquentes menes de vacunes que ~~en~~ ^{ens} immunitzaren contra altres tantes malalties. Entre
immoculacions, inoculars soliem anar al port. Era el que
més ens atraia de la gran ciutat mediterrània. Seiem
en qualsevol cantina ~~instal·lada prop dels llocs d'embarcacion~~, ^{el loc} ~~portuaria,~~ Bellver cervesa,
^{instal·lada en els molles} respirarem l'aire salobre, le flaire de peixaria, d'espècies exò-
tiques. Si any vint-i-sí el port de Marsella oferia moltes
exposicions més curioses i apassionants del món. La gent que
s'asseïa a les taules veïnes ~~sintava~~ la peu circularia
~~al voltant~~ ^{pel més} interessant
~~al voltant~~ ^{era d'allí més pintoresca} (Fols els tipus, totes
les molles, era i encara avui, constellades amb gran estany).

les races, bles les llengues es barrejaven: àrabs, indis,
 xinesos, ~~negres~~, renegatows, malgaxes; viatgers, mariners, baster-
 xus, quincallaires; ~~berbereus~~ pirandants, ~~berbereus~~ vagabunds, captaires, ~~berbereus~~ fladregots pasto-
 teles, soldats. Nom dèia parlar ^{bles les clausius:} el grec, l'àrab, el turc
 el xinès, ~~atoles portuguesos~~ de totes es llengues; fins el francès
 que era l'única llengua que ~~malta~~ entesseren comprenien
 Venedors ambulants s'establien a la nostra plaça. Dels ferien-
 ts venien tots i objectes, des dels condons, ^{condons} passant per caçets, & portells per
 nòstre pice, & sars' perfumat, lligacomes, cordons per les sabates
 lluminis, tobac ros, ^{copetes amb opí;} ^{copetes d'opí;} ^{ting} l'arrotja redes brodades
 de Tivra, saronges indis i jarametos, batanes de Java, de Bornes
 dagues, punyal de Toledo, estatues de urri, collarets de ped
 Tot ^{en la} que hom paperi somiar i desitjar.

Això arribaven els Muntins i ens avisaven que el vaixell
 que anaven a mendre era el "Llargor" un gran mixte de

les messageries Marítimes. El ~~fragat~~ ~~sea~~ era un 555
~~Hanra vins~~^{pa} ~~expansor~~^{expansor} de Cherbourg. ~~Per~~ ~~anys~~ ~~a Marsella~~
a Marsella.

i, de marsella, anava a Nimes capital de la Nova Caledònia.
un viatge de vuitanta dies si tot anava bé! De moments
res no podia fermos creure que no hi aniria. El ~~fuguer~~
Lougros feia bona planta; la marinera també. El
dia atesyalat per salpar, e les dues del matí bostom
era a bord. Ningú no sabia l' hora que ~~sixecacion~~ el
vaixell llevaria l'arreva però ^{a la coberta,} als ponts, ~~als ponts, i a les cobertes,~~
als passadissos: a la bodega hi
havia gran remenant. M'ssieur et Madame Martin
si havien atsant a mosellies. Ell cloue^{ja} el pessote e
M'ssieur Choffat. Un mariner ens sevys arregà a clou
a los ponts ~~en el costat de~~ ~~M'ssieur~~ Martini, consat de gotsars
En vèlere on ens menysserà ~~que~~ ~~comprarem per~~
centenars de milars de francs ~~en pells, espaves, guarniments~~
vestimentis de la reina d'oreo ~~dels~~, horic dels dits estatius.